

Dominicanen
in
Onderbergen

Dominicanen en begijnen

De godvruchtige vrouwen (*mulieres religiosas*) die zich bekommerden om de armen en zieken en die wij aanvankelijk aantreffen in het stadshospitaal naast de St-Michielskerk zijn nu verplicht om hun taak te volbrengen in de nieuwe 'Haven van Maria'.

Aanvankelijk wou Gravin Johanna van Constantinopel een gesticht voor die godvruchtige vrouwen realiseren op de gronden van de *Biloke*. Daartoe stond zij in het jaar 1235 aan de 'Haven van Maria' een jaarlijkse cijns af van 15 pond 5 deniers, voortkomende uit onroerend goed te Mendonc en dat eertijds eigendom was van het Wittocxhospitaal, maar na de brand door haar was geschonken aan de het hospitaal van de H. Maria.

Uiteindelijk zal dit gesticht, dat voorzien werd voor de opvang van 'zieke begijnen' (nu wordt voor het eerst deze naam gebruikt) veel later op een andere plaats worden opgericht.

In 1242 slaagt Johanna van Constantinopel erin om een stuk grond, op het einde van de Burgstraat en dat op dat ogenblik nog buiten de stadsomwalling lag, over te dragen om er een gesticht voor zieke begijnen op te richten.

Het is op deze plaats dat het eerste begijnhof ontstaat omstreek 1242, zowat zes jaar na de heiligverklaring van Elisabeth von Thüringen.

Zij wordt dan ook door die Gentse dames aangesteld als patrones van het begijnhof en spirituele voorbeeld.

Ferrand van Portugal, echtgenoot van Johanna van Constantinopel, was sinds de slag bij Bouvines op 27 juli 1214 door de Fransen in gevangenschap genomen.

In 1227 had hij zijn vrijheid herwonnen en uit dankbaarheid wenste hij dat de dominicanen een klooster zouden uitbouwen in Gent.

In 1228 werden de terreinen en gebouwen naast de St-Michielskerk, met toestemming van de bisschop van Doornik, overgedragen aan de predikheren.

In opdracht van Ferrand van Portugal dienden de dominicanen toezicht te houden op het reilen en zeilen binnen het eerste Gentse begijnhof.

1207

2007